
POĆWICZYĆ SIĘ (1) *vb pf*

inf poćwiczyć się.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. poćwiczyć.

Przyuczyć się biorąc za wzór [z kogo]: A coby tego wyliczył/ albo co sie mało niżej o tym náfluchałz o takich fláchetnych pogánfkich kroloch/ iścieby sie mogli y Krześcijánfczy z nich czáfem poćwiczyć. RejZwierc 43v.

Synonimy: nauczyć się, przyuczyć się.

Formacje współrdzenne cf ĆWICZYĆ SIĘ.

AW, MM